

La CRUE reclama a l'Estat més recursos per lluitar contra la violència masclista

Reconeix que a les universitats no es fa prou per visibilitzar-la i erradicar-la

MANIFEST DE CRUE UNIVERSITATS ESPANYOLES PER A L'ELIMINACIÓ DE LA VIOLÈNCIA CONTRA LA DONA

A la Declaració sobre l'Eliminació de la Violència contra la Dona, el 1993, Nacions Unides definia aquesta com «tot acte de violència basat en la pertinença al sexe femení que tingui o pugui tenir com a resultat un mal o sofriment físic, sexual o psicològic per a la dona, així com les amenaces de tals actes, la coacció o la privació arbitrària de la llibertat, tant si es produeixen en la vida pública com en la vida privada». Sens dubte, la violència contra les dones és l'expressió més dramàtica de la desigualtat de gènere en el món i, des de 1995, en la Quarta Conferència Mundial sobre la Dona celebrada a Pequín, és considerada com un dels principals temes de preocupació mundial que tant la normativa internacional com europea i estatal han anat incorporant. Les violències contra les dones són també una amenaça per a la salut pública mundial i, en condicions d'emergència com l'actual pandèmia COVID-19, tendeixen a augmentar. Davant tals circumstàncies, les universitats han de posar èmfasis a fer visible la persistència de les violències i pal·liar el seu impacte.

FOTO: Maria Navarro Sorolla (CC BY-NC 2.0)

Les aules i campus de les universitats, com a espais de relació, són reflex de la societat en la qual es desenvolupen, i treballem cada dia perquè en elles no es reproduïxin les diferents formes de violència, desigualtat i discriminació, conseqüència de les relacions asimètriques de poder entre homes i dones. Tenint en compte que gran part de les agressions no es denuncien, contribuint amb això a una falsa percepció sobre el puntual o esporàdic del problema, els governs universitaris no el minimitzem. Visibilitzar la pervivència d'aquestes violències i actuar de manera contundent contribueix a l'erradicació d'aquestes conductes.

Els equips de govern de les universitats ens esforcem a arribar a tota la comunitat universitària perquè interioritzin el nostre posicionament contra les violències masclistes. Llitem contra el desconeixement de les estructures de suport amb què pot comptar la persona que sofreix una agressió masclista i contra la normalització de les conductes sexistes, el sentiment de culpa i la por de denunciar de les víctimes. També corregim, en la mesura de les nostres possibilitats la falta de mentores o acompanyants i tractem d'agilitar uns procediments d'excessiva complexitat, conscients que l'hostilitat de l'agressor i el seu entorn i els efectes perversos que la denúncia pot implicar en la carrera professional o acadèmica, ajuden a la invisibilitat d'aquesta mena de violències en el si de les universitats. Hem avançat molt, però som conscients que queda encara hi ha moltes coses que millorar.

El compromís ferm i contundent en les declaracions institucionals contra la violència masclista, la formació i sensibilització en la matèria per a tot el personal que treballa en les universitats, especialment la formació específica de les persones que integrin les comissions derivades dels protocols d'actuació davant l'assetjament

sexual i per raó de sexe, són instruments essencials per a lluitar contra les violències masclistes dins de les universitats. Igualment importants són la difusió i projecció del treball de les Unitats d'Igualtat com a estructures universitàries orientades a lluitar contra les agressions masclistes i els protocols d'actuació enfront de l'assetjament sexual i per raó de sexe senzills i amb procediments àgils i no dissuasius ni revictimitzadores per a qui sofreixi una agressió d'aquesta naturalesa.

Per a això és imprescindible que les universitats disposin de recursos humans i materials suficients i permanents, resultat d'una distribució equitativa i racional dels recursos del Pacte d'Estat (acció vuitena), facilitant amb això la realització d'estudis i informes d'impacte dels diferents indicadors d'assetjament i agressions en el seu àmbit de competència.

Les universitats som generadores i transmissores de coneixement i valors i assumim la nostra responsabilitat com a referents socials en el compromís de fer efectiu el principi d'igualtat i l'erradicació de les violències contra les dones. No donar l'esquena a la realitat és el primer pas. Per a les universitats, contribuir a un món més just, és tant un repte com un deure inexcusable.